

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 25/2024, referent a l'Ajuntament de Mataró.

Antecedents

1. En data 09/06/2022, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una reclamació de la (...) contra l'Ajuntament de Mataró, per la qual formulava la presumpta desatenció del dret d'accés a les seves dades personals.

Aquesta reclamació va donar lloc al procediment de tutela de dret número PT (...).

2. En data 15/11/2022, la directora de l'Autoritat va dictar una resolució per la qual s'estimava parcialment la reclamació de tutela formulada contra l'Ajuntament de Mataró. El punt tercer de la resolució disposava que aquesta Autoritat havia d'obrir una fase d'informació prèvia, a l'efecte de dilucidar si l'entitat havia comès alguna infracció de la normativa sobre protecció de dades, en relació amb una sèrie de fets succeïts durant la tramitació del procediment de tutela esmentat.

Al fonament de dret 6è de la resolució, es resumeixen els fets que es van detectar durant la tramitació del procediment de tutela de drets:

“En primer lloc, consta que el (...) de (...) va suprimir 3 correus electrònics que va enviar a la persona reclamant en dates 21/02/2020, 15/05/2020 i 06/10/2021, la qual cosa va detectar la persona reclamant mitjançant uns avisos que va generar el seu servidor de correu electrònic en què se la informava de la dita supressió. Aquesta supressió va tenir lloc el 25/02/2022, un cop la persona ja havia presentat la sol·licitud d'accés a l'Ajuntament de Mataró (l'01/02/2022) i abans que es resolgués la petició d'accés (el 15/03/2022). Es dona la circumstància que la persona que va suprimir els dits correus electrònics, és la mateixa que va resoldre la sol·licitud d'accés presentada per la persona reclamant.

En segon lloc, tal com es recull en l'escrit d'al·legacions de l'Ajuntament de Mataró d'01/07/2022, el (...) de Recursos Humans, el coordinador de (...), el (...) d' (...) la cap d'Àrea de (...) i la cap de (...) van informar que no tenien més correus electrònics dels que es van facilitar a la persona reclamant i que continguessin dades personals d'aquesta, la qual cosa en l'acte d'inspecció presencial efectuat el 04/10/2022 a les dependències del SSIT de l'Ajuntament de Mataró es va constatar que no s'ajustava a la realitat. En el mateix sentit, es recollia en la resolució de l'Ajuntament de Mataró de 15/03/2022 de la sol·licitud d'accés objecte de reclamació que, 'interessada aquesta documentació a les persones indicades s'informa que no es conserven aquelles comunicacions, en cas d'haver existit, per la capacitat d'emmagatzematge de la bústia de correu corporatiu que força a fer buidatge periòdic dels correus electrònics.'

I, en tercer lloc, en resposta al segon requeriment d'aquesta Autoritat per tal que se certifiqués si en la còpia de seguretat dels correus electrònics hi havia els correus electrònics identificats en l'antecedent de fet 5è, en data 15/09/2022 el SSIT de l'Ajuntament de Mataró va indicar que 'atès la gran diversitat de comunicacions que

podrien haver-se realitzat entre tots els empleats públics que es relacionen dins la tramitació dels diversos expedients en els que la denunciada és part interessada, des de l'any 2019 fins a l'actualitat, independentment de que continguin dades personals o no, la cerca d'aquests correus és una tasca desorbitada i difícil a realitzar, i per tant, si els interessen alguns correus concrets, es podrien cercar.' També en el seu escrit d'al·legacions d'01/07/2022, l'Ajuntament manifestava que 'Aquesta cerca, en el cas hipotètic que els correus enviats per ella [la persona reclamant] a algun empleat públic que continguin dades de caràcter personal puguin haver estat reenviats, pot ser exhaustiva i complicada en una organització com l'Ajuntament de Mataró.'

Per contra, en l'acta d'inspecció presencial efectuada el 04/10/2022 a les dependències del SSIT es van localitzar, sense dificultat i en curt període de temps (en tan sols dues hores i quinze minuts), més de 600 correus electrònics en què es mencionava el primer cognom de la persona reclamant en els comptes de correu corporatiu corresponent a les persones empleades que identificava la persona reclamant.

Així mateix, escau posar de manifest que en la resposta al primer requeriment per tal que se certifiqués l'anterior, entre d'altres aspectes a certificar, s'obviava aquest extrem referent a si en les còpies de seguretat hi constaven els dits correus electrònics."

3. Per complir amb el dictat de la resolució del procediment de tutela de drets número PT (...), l'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP (...)/2023), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).
4. En data 19/03/2024, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l'Ajuntament de Mataró, per dues presumptes infraccions: una infracció prevista a l'article 83.5.b, en relació amb l'article 12; una altra infracció prevista a l'article 83.5.e, en relació amb l'article 58.1; tots ells del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 26/03/2024.
5. En data 11/04/2024, l'Ajuntament va formular al·legacions a l'acord d'iniciació i va aportar documentació diversa.
6. En data 14/06/2024, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Mataró havia incorregut, en primer lloc, en una infracció prevista a l'article 83.5.b en relació amb l'article 12; i en segon lloc, en una infracció prevista a l'article 83.5.e en relació amb l'article 58.1, tots ells de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 18/06/2024 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

7. En data 01/07/2024, l'Ajuntament va presentar una sol·licitud d'ampliació del termini per presentar al·legacions. La sol·licitud va ser acceptada el termini inicial es va ampliar per 5 dies més.
8. En data 10/07/2024, l'Ajuntament va presentar al·legacions a la proposta de resolució.

Fets provats

1. En data 25/02/2022, l'Ajuntament de Mataró va suprimir tres correus electrònics de dates 21/02/2020, 15/05/2020 i 06/10/2021, els quals formaven part de l'objecte d'un dret d'accés sol·licitat en data 01/02/2022 per l'emissari d'aquests correus electrònics, i que l'entitat encara no havia resolt.

Així mateix, en la resolució d'aquesta sol·licitud del dret d'accés, de data 15/03/2022, es va fer constar que l'entitat no disposava de més correus electrònics dels que ja s'havien facilitat al sol·licitant per "la manca d'emmagatzematge de la bústia de correu corporatiu que força a fer el buidatge periòdic dels correus electrònics." Durant la inspecció presencial efectuada per aquesta Autoritat el 04/10/2022, es va constatar que aquesta afirmació no s'ajustava a la realitat.

2. En data 01/07/2022, en el marc del tràmit d'audiència del procediment de tutela de drets núm. PT (...), l'Ajuntament de Mataró va informar que l'entitat havia facilitat a la persona reclamant totes les comunicacions de què disposava. També, que la cerca d'alguns dels correus electrònics objecte de la petició del dret d'accés "pot ser exhaustiva i complicada en una organització com l'Ajuntament de Mataró."

Així mateix, quan en data 22/07/2022 aquesta Autoritat li va requerir que informés específicament sobre si disposava d'uns determinats correus electrònics entre uns empleats identificats, en data 12/08/2022 l'entitat no va respondre de forma concreta i precisa aquesta qüestió. L'Autoritat va tornar a requerir aquesta informació en data 24/08/2022, i en data 15/09/2022 l'Ajuntament va respondre que "la cerca d'aquests correus és una tasca desorbitada i difícil a realitzar, i per tant, si els interessen alguns correus concrets, es podrien cercar."

Aquesta versió de l'Ajuntament sobre la manca de disposició dels correus electrònics o la dificultat de trobar-los es va veure desvirtuada amb la inspecció que l'Autoritat va efectuar el dia 04/10/2022, a les dependències del servei de sistemes d'informació i telecomunicacions (SSIT) de l'Ajuntament de Mataró. En el transcurs de la inspecció, en els comptes de correu corporatiu es van localitzar, sense gaire dificultat, més de sis-cents missatges corresponents als treballadors en què es mencionava el primer cognom de la persona reclamant.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la (...)a de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. L'entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució. Les primeres ja es van analitzar a la proposta de resolució, però tot i això es considera procedent esmentar-les aquí, atès que en part estan reproduïdes a les segones. Tot seguit s'analitza el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1 Sobre la justificació de l'eliminació dels tres correus electrònics

Al 1r apartat de l'escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, l'entitat imputada exposava que els tres correus electrònics de dates 21/02/2020, 15/05/2020 i 06/10/2021 van ser eliminats pel (...) de (...) ((...)) de l'entitat, però que aquesta acció no va venir motivada per cap interès "d'ocultar el seu contingut, eliminant-los per a no facilitar-los."

En relació amb això, l'entitat argumentava que el contingut d'aquests correus era informació que la sol·licitant ja coneixia, com a emissària d'aquestes comunicacions. Sobre això, cal assenyalar que el fet que la sol·licitant del dret d'accés fos la mateixa emissària dels correus electrònics als quals volia accedir, i que fos informació que podria tenir al seu abast –fet que, d'altra banda, es desconeix-, no té encaix en cap de les causes de denegació del dret d'accés que estableix l'article 23 de l'RGPD.

Cal afegir que l'escrit d'al·legacions de l'Ajuntament a la proposta de resolució assenyala, com a causa de denegació del dret d'accés, la relativa a la "protecció del interesado o de los derechos y libertades de otros" (art. 23.1.e RGPD), en el sentit que el (...) de (...) de l'entitat tenia el dret a suprimir missatges "reiterats, repetitius, inconvenients"; també, a no llegir-los i a "no suportar actituds o conductes estranyes que interceptin les seves funcions." En aquest sentit, l'entitat basa l'argument en la citació dels drets de caràcter individual establerts a l'article 14 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP), en concret els següents:

"b) A l'exercici efectiu de les funcions o tasques pròpies de la seva condició professional i d'acord amb la progressió assolida en la seva carrera professional" i "h) Al respecte de la seva intimitat, orientació i identitat sexual, expressió de gènere, característiques sexuals, imatge pròpia i dignitat a la feina, especialment davant de l'assetjament sexual i per raó de sexe, d'orientació i identitat sexual, expressió de gènere o característiques sexuals, moral i laboral."

Respecte d'això, cal assenyalar que els drets indicats no justifiquen l'actuació del (...) de (...) de suprimir els correus electrònics d'una empleada, sobre qüestions que afectaven l'àmbit laboral –temàtica que, en un primer moment, s'ha de considerar dins del conjunt de funcions competencials del destinatari dels correus electrònics; especialment, tenint en compte que aquests correus electrònics suprimits formaven part de l'objecte d'una sol·licitud d'exercici d'un dret d'accés de dades personals, presentada dies abans per aquesta empleada i emparada amb una norma de rang superior com l'RGPD.

Tampoc es pot considerar que aquesta actuació tingui encaix dins del que preveu l'article 12.5 de l'RGPD, invocat per l'Ajuntament. Cal assenyalar que, en el cas que l'entitat hagués considerat que la sol·licitud d'exercici del dret d'accés era manifestament infundada o excessiva pel seu caràcter repetitiu, hauria d'haver provat aquest fet, tal com estableix l'article citat. També hauria d'haver informat la sol·licitant sobre els motius de la seva no actuació, tal com preveu l'article 12.4 de l'RGPD.

Finalment, en relació amb la manifestació de l'entitat que els motius reals que van portar la sol·licitant a exercir el dret d'accés eren "altres objectius personals", diferents a l'accés a les seves dades personals, cal assenyalar que l'article 15 de l'RGPD configura el dret d'accés com el dret de l'afectat a obtenir informació sobre les pròpies dades personals que són objecte de tractament. L'ús que la persona afectada faci de la informació personal obtinguda a través de l'exercici del dret no es motiu per denegar el dret ni per limitar-lo.

Per tant, les causes exposades per l'entitat no legitimen la supressió de determinats correus electrònics i, en conseqüència, que no se li lliurés tota la documentació sol·licitada.

2.2 Sobre el moment de l'eliminació dels correus electrònics

En segon terme, a l'escrit d'al·legacions presentat contra l'acord d'iniciació, l'entitat exposava la seva versió de com van succeir els fets imputats, basada en una suposició: que el (...) de (...) hagués eliminat els tres correus electrònics, abans que es formulés la sol·licitud del dret d'accés, i que s'haguessin quedat a la carpeta d'elements eliminats fins que, dies més tard, va clicar sobre l'opció de "vaciar carpeta" i els correus es van eliminar completament del servidor; en aquell precís moment, es va generar la notificació de l'esborrat al remitent dels tres correus. Segons l'entitat, això explicaria perquè la sol·licitant del dret d'accés va rebre la notificació de la supressió dels tres correus electrònics dies després de presentar la sol·licitud, malgrat que el (...) de (...) els hauria eliminat de la seva safata d'entrada abans que la sol·licitant formulés la seva petició.

Respecte d'això, cal assenyalar que la versió de l'entitat parteix d'una hipòtesi o suposició ("el (...) de (...) rep el correu, no l'obre i en algun moment l'esborra", "en algun altre moment, el (...) de (...), fent neteja de la carpeta 'elements eliminats' clica 'vaciar carpeta' o elimina certs correus", "el correu es podia haver eliminat anteriorment, és a dir, podria haver-se eliminat abans", etc), que no se sustenta amb cap mitjà de prova o dada exacta, sinó en una possibilitat basada en uns fets que no s'han demostrat ni es poden comprovar. En conseqüència, no es pot acceptar que tingui prou força per contradir la versió que es va considerar certa a la resolució del procediment de tutela de drets núm. PT (...) -arran del qual s'ha incoat aquest expedient-; aquesta versió es basa en la prova documental presentada per la reclamant, consistent en els tres avisos que va generar el seu servidor de correu electrònic en què se la informava que, en data 25/02/2022, el (...) de (...) havia eliminat els tres correus de 21/02/2020, 15/05/2020 i 06/10/2021.

2.3 Sobre el dret a obtenir una còpia dels correus electrònics

D'altra banda, a les al·legacions formulades contra la proposta de resolució, l'Ajuntament manifesta que els correus electrònics de la reclamant no poden ser objecte de l'exercici del dret d'accés, atès que no formaven part d'un expedient administratiu.

En relació amb això, cal indicar que l'article 15 de l'RGPD reconeix el dret de qualsevol persona a accedir a la informació que li concerneix i que sigui objecte de tractament per part del responsable del tractament, com a manifestació del dret fonamental a la protecció de dades (article 18.4 CE), pel qual es garanteix el control sobre les dades (STC 94/1998 i 292/2000, entre d'altres).

L'article 15.3 de l'RGPD reconeix expressament el dret a obtenir del responsable del tractament una còpia del document on constin les dades personals respecte les quals s'ha sol·licitat l'accés, que, en aquest cas, serien els correus electrònics de la persona afectada. Per tant, la circumstància que els correus electrònics formin part o no d'un expedient administratiu o d'un procediment en tràmit és del tot irrellevant, des de la perspectiva del dret d'accés. Així mateix, cal assenyalar que, contràriament al que indica l'Ajuntament, un correu electrònic en què constin dades personals és informació a la qual l'afectat té dret a accedir. En aquest sentit, cal assenyalar el que estableix l'encapçalament de l'article 15.1 de l'RGPD: "el interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información; (...)."

En la seva defensa, l'Ajuntament invoca la sentència de 04/05/2023 del TJUE en l'assumpte C-487/21, i argumenta que l'obligació de facilitar una còpia de les dades personals objecte de tractament no inclouria l'entrega dels correus electrònics esmentats, ja que van ser eliminats i no van ser objecte de cap tractament de dades personals. Sobre això, cal assenyalar que la recepció i la supressió dels correus electrònics conformen un tractament de dades personals. Així mateix, cal indicar que la sentència invocada conclou el següent: "el artículo 15, apartado 3, primera frase, del RGPD debe interpretarse en el sentido de que el derecho a obtener del responsable del tratamiento una copia de los datos personales objeto de tratamiento implica que se entregue al interesado una reproducción auténtica e inteligible de todos esos datos. Este derecho incluye el de obtener copia de extractos de documentos, o incluso de documentos enteros, o de extractos de bases de datos, que contengan, entre otros, dichos datos, si la entrega de tal copia es indispensable para permitir al interesado ejercer efectivamente los derechos que le confiere ese Reglamento. Debe subrayarse asimismo la necesidad de que se tengan en cuenta, a este respecto, los derechos y libertades de los terceros."

Per tant, cal considerar que l'entrega de la còpia dels correus electrònics s'inclou dins el dret d'accés de l'article 15 de l'RGPD.

2.4 Sobre la resolució del dret d'accés de data 15/03/2022

En data 15/03/2022, l'Ajuntament va dictar la resolució en què responia el dret d'accés sol·licitat, i indicava que: "En relació amb la còpia de les comunicacions rebudes i efectuades amb dades vostres, que tingui el (...) de (...), el coordinador de (...), el (...) d' (...), la cap d'àrea de (...) i la cap de secció d'(...), interessada aquesta documentació a les persones indicades s'informa que no es conserven aquelles comunicacions, en cas d'haver existit, per la capacitat d'emmagatzematge de la bústia de correu corporatiu que força a fer buidatge periòdic dels correus electrònics."

Per contra, tal com s'ha indicat en els antecedents d'aquesta resolució, a la inspecció presencial efectuada el 04/10/2022 a les dependències del SSIT es van localitzar més de 600 correus electrònics en què es mencionava el primer cognom de la persona reclamant.

En relació amb això, l'Ajuntament reconeix que per respondre el dret d'accés sol·licitat no es van analitzar les còpies de seguretat (com sí que va fer aquesta Autoritat, el dia de la inspecció), sinó que es va consultar directament els treballadors afectats. Respecte d'aquest canal, afirmen que no va ser "l'adequat ni l'eficient per donar una resposta que s'ajustés a la realitat", però que això "no implica una voluntat d'ocultar o d'obstruir un dret d'accés." Així, la mateixa entitat reconeix que el canal escollit per obtenir la informació va ser erroni.

Respecte del principi de culpabilitat, cal tenir en compte la doctrina jurisprudencial fixada pel Tribunal Suprem i el Tribunal Constitucional. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, com a manifestació del *ius puniendi* de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, un dels quals és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa. En diverses sentències del Tribunal Suprem, entre les quals les de 15/04/2016 i 24/11/2011, es remet a la doctrina del Tribunal Constitucional quan cita textualment "no cabe en el ámbito sancionador administrativo la responsabilidad objetiva o sin culpa, doctrina que se reafirma en la sentencia 164/2005, de 20 de junio de 2005, en cuya virtud se excluye la posibilidad de imponer sanciones por el mero resultado, sin acreditar un mínimo de culpabilidad, aun a título de mera negligencia."

Cal assenyalar que la negligència no exigeix un clar ànim d'infringir, sinó que radica precisament en la descurança, és a dir, en la manca d'atenció exigible. Així ho ha declarat l'Audiència Nacional en la seva sentència de 05/02/2014 (recurs núm. 366/2012), quan sosté que la condició de responsable del tractament de dades personals "impone un deber especial de diligencia a la hora de llevar a cabo el uso o tratamiento de los datos personales o su cesión a terceros, en lo que atañe al cumplimiento de los deberes que la legislación sobre protección de datos establece para garantizar los derechos fundamentales y las libertades públicas de las personas físicas, y especialmente su honor e intimidad personal y familiar, cuya intensidad se encuentra potenciada por la relevancia de los bienes jurídicos protegidos por aquellas normas."

En conclusió, la manca d'intencionalitat invocada per l'entitat, al·legant un errada en la tria del canal per obtenir la informació sol·licitada, no pot prosperar, atès que es considera que en aquesta tria hi va concórrer una manca de diligència que va acabar per obstaculitzar l'accés a les dades personals sol·licitades.

Finalment, cal assenyalar que el fet que l'entitat acabés per localitzar i entregar els correus electrònics sol·licitats, en el marc del procediment de tutela de drets núm. PT (...), no desvirtua els fets provats en aquest procediment, constitutius d'una infracció molt greu per incomplir o obstaculitzar l'exercici d'un dret d'accés de l'article 15 de l'RGPD.

2.5 Sobre l'obstrucció de l'exercici de la funció inspectora

Respecte d'aquesta infracció, a les al·legacions a l'acord d'iniciació l'entitat exposava que no va respondre la totalitat del primer requeriment de informació que li va formular aquesta Autoritat, en el marc del procediment de tutela de drets núm. PT (...), perquè el van rebre durant el mes de juliol, i la resposta la va elaborar (...) el Servei del Sistema de Informació i Telecomunicacions (SSIT) de l'entitat durant els mesos d'estiu. Aquests mateixos arguments, en termes similars, formen part de les al·legacions a la proposta de resolució.

Respecte d'això, cal indicar que el motiu exposat per l'entitat, basat en raons internes d'organització durant els mesos d'estiu, no l'exonera de la responsabilitat de col·laborar i donar tota la informació completa i necessària que li és requerida. Així mateix, cal afegir que el certificat que es va presentar per respondre el requeriment consta emès pel (...) del SSIT de l'Ajuntament. Sobre això, cal assenyalar que, tenint en compte el lloc de treball ocupat per l'autor del certificat, s'infereix que disposava de competències i mitjans suficients per respondre el requeriment sobre si es disposava de les còpies de seguretat d'uns determinats correus electrònics corporatius.

A tot això cal afegir que, davant la manca de resposta sobre aquesta qüestió, l'Autoritat va fer un nou requeriment d'informació sobre aquest punt en concret, que va ser respost per l'entitat amb la indicació que "la cerca d'aquests correus és una tasca desorbitada i difícil a realitzar, i per tant, si els interessen alguns correus concrets, es podrien cercar." En aquesta segona resposta, a diferència de la resposta al primer requeriment, l'Ajuntament no obvia la qüestió, però no aporta la informació que li ha estat requerida i addueix la dificultat per localitzar els correus electrònics requerits.

En relació amb això, les al·legacions presentades per l'Ajuntament en què reitera que el tècnic que va respondre el segon requeriment de l'Autoritat no disposava de "coneixements concrets sobre com realitzar cerques o filtratge d'informació massiva en les bústies de diversos empleats públics que reunissin, a més del criteri de cerca del període de temps, el criteri de cerca de 'contenir dades personals de la reclamant'", tampoc poden prosperar. Per una banda, cal remetre's al que ja s'ha dit en els paràgrafs anteriors, sobre el fet que la resposta fos elaborada pel mateix empleat municipal sense els coneixements suficients per fer-ho. I, de l'altra, sobre la dificultat de determinar els criteris de cerca per localitzar els correus electrònics amb dades personals de la sol·licitant, cal indicar que, tal com consta a l'acta de la inspecció efectuada el dia 04/10/2022 a les dependències del SSIT, el personal inspector només d'introduir el primer cognom de la persona reclamant a les còpies de seguretat ja va localitzar un gran nombre de correus electrònics (600). Per tant, es considera que el criteri de cerca era fàcil i deduïble, tenint en compte que se sol·licitaven els correus electrònics amb dades de la reclamant i que els resultats de la cerca satisfien els paràmetres de la informació sol·licitada.

És per això que es considera que aquesta al·legació no pot prosperar.

3. En relació amb els fets descrits al punt primer de l'apartat de fets provats, relatius a l'incompliment o l'obstaculització de l'exercici d'un dret d'accés, cal acudir a l'article 15 de l'RGPD, que preveu el següent:

"1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

a) los fines del tratamiento;

b) las categorías de datos personales de que se trate;

(...)

3.El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. (...)”

Així mateix, l'article 12 de l'RGPD, apartats 1r, 2n i 3r, preveuen el següent:

“1. El responsable del tratamiento tomará las medidas oportunas para facilitar al interesado toda información indicada en los artículos 13 y 14, así como cualquier comunicación con arreglo a los artículos 15 a 22 y 34 relativa al tratamiento, en forma concisa, transparente, inteligible y de fácil acceso, con un lenguaje claro y sencillo, en particular cualquier información dirigida específicamente a un niño. La información será facilitada por escrito o por otros medios, inclusive, si procede, por medios electrónicos. Cuando lo solicite el interesado, la información podrá facilitarse verbalmente siempre que se demuestre la identidad del interesado por otros medios.

2. El responsable del tratamiento facilitará al interesado el ejercicio de sus derechos en virtud de los artículos 15 a 22. (...).

3. El responsable del tratamiento facilitará al interesado información relativa a sus actuaciones sobre la base de una solicitud con arreglo a los artículos 15 a 22, y, en cualquier caso, en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud. (...)”

Per la seva banda, l'article 13 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), determina el següent, també en relació amb el dret d'accés:

“1. El dret d'accés de l'afectat s'ha d'exercir d'acord amb el que estableix l'article 15 del Reglament (UE) 2016/679.

Quan el responsable tracti una gran quantitat de dades relatives a l'afectat i aquest exerceixi el seu dret d'accés sense especificar si es refereix a totes o a una part de les dades, el responsable li pot sol·licitar, abans de facilitar la informació, que l'afectat especifiqui les dades o les activitats de tractament a què es refereix la sol·licitud.

2. El dret d'accés s'entén atorgat si el responsable del tractament facilita a l'afectat un sistema d'accés remot, directe i segur a les dades personals que garanteixi, de manera permanent, l'accés a la seva totalitat. A aquest efecte, la comunicació del responsable a l'afectat de la manera com aquest pot accedir al sistema esmentat és suficient per tenir per atesa la sol·licitud d'exercici del dret.

No obstant això, l'interessat pot sol·licitar del responsable la informació referida als extrems previstos a l'article 15.1 del Reglament (UE) 2016/679 que no s'inclogui en el sistema d'accés remot.

3. Als efectes establerts a l'article 12.5 del Reglament (UE) 2016/679 es pot considerar repetitiu l'exercici del dret d'accés més d'una vegada durant el termini de sis mesos, tret que hi hagi una causa legítima per fer-ho.

4. Quan l'afectat triï un mitjà diferent al que se li ofereix que suposi un cost desproporcionat, la sol·licitud s'ha de considerar excessiva, per la qual cosa l'afectat esmentat ha d'assumir l'excés de costos que la seva tria comporti. En aquest cas, només és exigible al responsable del tractament la satisfacció del dret d'accés sense dilacions indegudes.”

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat el fet descrit al punt 1r de l'apartat de fets provats, que és constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.b de l'RGPD, que tipifica la vulneració de "los derechos de los interesados a tenor de los artículos 12 a 22."

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.k de l'LOPDGDD, de la manera següent: "L'incompliment o l'obstaculització o la no atenció reiterada de l'exercici dels drets que estableixen els articles 15 a 22 del Reglament (UE) 2016/679."

4. Pel que fa al fet descrit al punt 2 de l'apartat de fets provats, referent a la resistència o obstrucció a l'exercici de la funció inspectora, cal acudir a l'article 58.1.a) de l'RGPD que preveu el següent:

"1. Cada autoridad de control dispondrá de todos los poderes de investigación indicados a continuación:

- a) ordenar al responsable y al encargado del tratamiento y, en su caso, al representante del responsable o del encargado, que faciliten cualquier información que requiera para el desempeño de sus funciones;

(...)

- e) obtener del responsable y del encargado del tratamiento el acceso a todos los datos personales y a toda la información necesaria para el ejercicio de sus funciones;"

De conformitat amb el que s'ha exposat, el fet recollit al punt 2 de l'apartat de fets provats constitueix la infracció prevista l'article 83.5.e de l'RGPD, que tipifica la vulneració del "incumplimiento de una resolución o de una limitación temporal o definitiva del tratamiento o la suspensión de los flujos de datos por parte de la autoridad de control con arreglo al artículo 58, apartado 2, o el no facilitar acceso en incumplimiento del artículo 58, apartado 1."

Al seu torn, aquesta conducta s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.o de l'LOPDGDD, de la manera següent: "La resistència o l'obstrucció de l'exercici de la funció inspectora de l'autoritat de protecció de dades competent."

5. L'article 77.2 LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'article 77.1 de la mateixa llei, l'autoritat de protecció de dades competent:

"(...) ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi, si s'escau, les mesures que convingui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès, a excepció de la que preveu l'article 58.2.i del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.

La resolució s'ha de notificar al responsable o l'encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau.”

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010 determina el següent:

“2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. A més, pot proposar, si escau, la iniciació d'actuacions disciplinàries d'acord amb el que estableix la legislació vigent sobre el règim disciplinari del personal al servei de les administracions públiques. Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona responsable del fitxer o del tractament, a l'encarregada del tractament, si escau, a l'òrgan del qual depengui i a les persones afectades, si n'hi ha”.

En aquest cas, però, esdevé innecessari requerir mesures correctores dels efectes de la infracció atès que la conducta infractora es refereix a uns fets únics i ja consumats, els qual per la seva naturalesa instantània no es poden corregir amb l'aplicació de mesures correctores.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Declarar que l'Ajuntament de Mataró ha comès dues infraccions: una infracció prevista a l'article 83.5.b en relació amb l'article 12; una altra infracció prevista a l'article 83.5.e en relació amb l'article 58.1, tots ells de l'RGPD.

La primera, en quan va vulnerar el dret de l'interessat, suprimint correus electrònics en relació amb els quals havia exercit un dret d'accés; la segona, en quan va actuar amb resistència i obstrucció a l'exercici de la funció inspectora per part d'aquesta Autoritat.

No cal requerir mesures per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 5è.

2. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Mataró.
3. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.
4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu l'entitat imputada pot interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord

amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora